Европейски омбудсман

Преводът на страницата е генериран чрез машинен превод [Връзка]. *Машинните преводи могат да съдържат грешки, които да водят до нарушаване на яснотата и точността. Омбудсманът не поема отговорност за евентуални несъответствия. За най-надеждна и правно издържана информация направете справка с: изходната версия в английски препратката по-горе. За повече информация вижте нашата* езикова политика и политика за превода [Връзка].

Решение по случай 3249/2008/(BEH)KM - Частичен отказ на искане за плащане в случай по договор

Решение
Случай 3249/2008/(BEH)KM - **Открит на** 22/12/2008 - **Решение от** 22/11/2010

Германска асоциация организира изложба за 28 европейски региона между Бордо и Киев и получава финансиране от Комисията по програма, свързана с разширяването от 2004 г. През 2005 г. тя иска изменение на бюджета, защото изложбата ѝ е показана в повече градове, отколкото е първоначално предвидено. Бюджетът може да бъде изменен по два начина: чрез формално изменение на споразумението за отпускане на безвъзмездна помощ или, ако прехвърлянето на средства от една бюджетна позиция в друга не надхвърля 10 %, чрез писмено уведомяване на Комисията.

Длъжностно лице на Комисията е приело предложените изменения. Когато обаче жалбоподателят иска да му бъде изплатена разликата, Комисията я изчислява на 52 035 EUR вместо на заявените 62 556 EUR. Жалбоподателят възразява, като отбелязва, че това очевидно се основава на стария бюджет.

Комисията обяснява, че е приела изменения само до 10 % на бюджетна позиция, тъй като не е имало формална корекция на бюджета. Когато жалбоподателят напомня, че коригираният бюджет е бил одобрен от нея през 2005 г., Комисията приема този нов бюджет и изплаща допълнително 4 495 EUR. Тя отказва обаче да приеме всякакви други прехвърляния на средства, извършени от жалбоподателя, тъй като не е била надлежно уведомена за тези прехвърляния.

Жалбоподателят се обърна към омбудсмана с твърдението, че Комисията е намалила неправилно окончателното плащане с 6 396 EUR.

Омбудсманът отбеляза, че измененията, приети от Комисията през 2005 г., са включвали и прехвърляне на средства, надхвърлящо 10 % от бюджетна позиция, и че Комисията не

е настояла за необходимостта от формална корекция. Той отбеляза освен това, че Комисията е приела прехвърляния, ненадвишаващи 10 % от бюджетните позиции, дори в случаи, когато не е била надлежно уведомявана, преди те да бъдат извършени. Омбудсманът не разбира как едно изискване, което Комисията е сметнала за възможно да пренебрегне, когато е изчислявала първоначално съответната сума, може изведнъж да добие решаващо значение, когато тя е изчислила същата сума повторно. Той следователно заключи, че Комисията не е изпълнила задължението си да даде последователно и разумно обяснение за начина, по който е обработила искането за плащане на жалбоподателя.

Ето защо омбудсманът направи предложение за доброволно уреждане, като поиска от Комисията да преразгледа искането за плащане на жалбоподателя. Комисията прие това предложение и изпрати на жалбоподателя остатъка от 6 025 EUR (спазвайки по този начин максималната сума за приноса на ЕС, договорена в споразумението за отпускане на безвъзмездна помощ), както и 1 586 EUR лихви.

Омбудсманът със задоволство отбеляза, че е постигнато доброволно уреждане и приключи случая.

Обстоятелства, предхождащи жалбата

1. Жалбоподателят, германско сдружение, е изпълнил проект в рамките на финансираната от Комисията програма PRINCE — информационна програма, предназначена да повиши обществената осведоменост относно основните политически приоритети на Европейския съюз, като еврото или разширяването. Централният елемент на проекта беше мобилна изложба, озаглавена „Via Regia — това, което сме ние, ние сме и чрез другите“. Той подчерта историята и актуалното състояние на 28 европейски региона по протежение на „Кралския път“ от Бордо до Киев. Съгласно условията на споразумението за отпускане на безвъзмездни средства Комисията се съгласи да предостави 71,61 % от разходите в размер на не повече от 291 183,06 EUR, т.е. максимум 208 520,27 EUR [1].

2. Споразумението за отпускане на безвъзмездни средства („споразумението“) между жалбоподателя и Комисията съдържа две разпоредби, на които могат да се основават промени в условията на финансовото участие на Общността:

I) Член II.13 от Общите условия, приложени към споразумението, предвижда, че промените в условията на финансовото участие на Общността изискват писмено изменение на споразумението да бъде подписано от страните.

II) В член I.3.4 от Специалните условия се предвижда, че по изключение от член II.13 преразпределенията в размер до 10 % за всяка бюджетна функция могат да се извършват от една бюджетна функция в друга, при условие че Комисията бъде

информирана за това предварително.

3. В член II.13 от Общите условия се предвижда, че искането за изменение трябва да бъде подадено до Комисията най-малко един месец преди края на проекта. Освен това в него се посочва, че не са допустими промени, които биха поставили под въпрос решението на Общността да предостави финансиране за съответния проект или които не биха били в съответствие със задължението за равно третиране на кандидатите. В член I.3.4 се предвижда, че съответните преразпределения не трябва да водят до общ размер на разходите, надвишаващ максималната сума, предвидена в споразумението.

4. На 25 август 2005 г. жалбоподателят поиска изменение на бюджета в съответствие с член II.13. Според жалбоподателя това изменение е било необходимо поради неочаквания успех на гореспоменатата изложба, която е била показана на 50 места вместо първоначално предвидените пет.

5. На 26 септември 2005 г. жалбоподателят повтори искането си за изменение на бюджета. Тя също така информира Комисията, че някои корекции на разходите, направени в рамките на текущата изложбена обиколка, ще трябва да бъдат направени на по-късен етап. Очаква се той да бъде в състояние да приключи успешно проекта въз основа на измененията, направени в бюджетните редове в съответствие с член I.3.4 от Специалните условия [2] . В отговора си от 24 октомври 2005 г. г-н A., заместник-началник на отдел B.3 на Генерална дирекция „Разширяване„на Комисията (ГД „Разширяване“), който е оперативен ръководител на задачите, отговарящ за споразумението, се съгласява с промените в представения от жалбоподателя бюджетен план. Комисията отбеляза, че тези промени не засягат общия размер на разходите, предвидени в споразумението, и изброи промените за всеки бюджетен ред.

6. На 10 юли 2006 г. жалбоподателят подава искане за плащане на сумата, за която смята, че все още му се дължи, а именно 62 556,00 EUR [3]. На 12 декември 2006 г. г-н B., длъжностно лице от отдел „Финансово изпълнение E.3„на ГД „Разширяване“, информира жалбоподателя, че ще му бъдат изплатени 52 035,24 EUR. Г-н B. предложи жалбоподателят да се обърне към друго длъжностно лице, г-н C., финансов инициатор, ако има някакви въпроси. Плащането на приетата сума, т.е. 52 035,24 EUR, е извършено на 15 декември 2006 г.

7. В писмо от 18 януари 2007 г. жалбоподателят заяви, че Комисията е дала съгласието си за изменен бюджет, но е основала изчисленията си на първоначалния бюджет. Поради това тя поиска от Комисията да преразгледа позицията си и да плати оставащите 10 520,76 EUR. Жалбоподателят също така попита Комисията как да поиска лихви за забава на плащане.

8. На 6 февруари 2007 г. г-н D., началник на отдел E.3 в ГД „Разширяване“, отговаря, като приема искането на жалбоподателя за лихви, макар и само по отношение на сумата, която Комисията е приела (52 035,24 EUR). Що се отнася до искането на жалбоподателя за преразглеждане на допълнителното искане, г-н D. обясни, че член I.3.4 от

Специалните условия предвижда възможност за преразпределяне на разходи между бюджетни редове в размер до 10 % от първоначалната сума за всяка бюджетна позиция. Г-н D. подчерта, че преразпределението над 10 % за всяка бюджетна функция е възможно само след договарянето на официално изменение между договарящите се страни. В разглеждания случай според г-н D. такова изменение не е било договорено. Поради това Комисията трябваше да отхвърли всички промени, които надхвърлят прага от 10 %. Г-н D. добави, че жалбоподателят следва да се свърже с г-н B., ако има някакви въпроси или коментари.

9. На 18 февруари 2007 г. жалбоподателят обръща внимание на г-н D. върху факта, че е поискал изменение и че на 24 октомври 2005 г. г-н A. го е одобрил.

10. На 29 март 2007 г. г-н B. уведоми жалбоподателя, че Комисията е решила да му плати допълнителна сума в размер на 4 495,26 EUR. Той заяви, че Комисията е счела, че не е задължена да плати пълната сума, поискана поради „липса на предварителна информация за преразпределението на бюджета (вж. член I.3.4)“. Освен това г-н B. изрази становището, че жалбоподателят няма право на лихви за забава на плащане, тъй като 85-дневното спиране на плащането се дължи на факта, че жалбоподателят е променил номерата на сметките, без да уведоми Комисията. На жалбоподателя беше препоръчано да се обърне към г-н C., ако има въпроси или коментари.

11. На 23 април 2007 г. жалбоподателят посочи, че доколкото му е известно, когато е поискал изменение на споразумението, се е позовал и на член I.3.4 от Специалните условия. На 14 май 2007 г. г-н B. отговори, че няма доказателства, че след договарянето на новия бюджет жалбоподателят е уведомил Комисията, че ще има преразпределение по даден бюджетен ред, преди да бъде направена такава промяна. Служителят също така заяви, че финансовото звено не може да направи нищо повече за жалбоподателя. Той обаче го посъветва да обсъди въпроса с оперативния отдел, за да провери дали ще приеме преливането като допустими разходи. Г-н B. посъветва жалбоподателя да се обърне към г-н F. във връзка с това.

12. Жалбоподателят се обажда на г-н F. на 23 май 2007 г. и му е казано да се обърне към г-жа E. г-жа E. впоследствие уведомява жалбоподателя, че е напуснала отдела, и предлага жалбоподателят да се обърне към г-жа G. Въпреки това в телефонен разговор с жалбоподателя на 29 май 2007 г. г-жа G., началник на отдел „Комуникации„на ГД „Разширяване“, заяви, че не може да се справи с въпроса. Поради това тя връща жалбоподателя обратно на г-н B. във финансовия отдел. В електронно писмо от 7 юни 2007 г. обаче г-н B. отново заяви, че не може да направи нищо повече за жалбоподателя и че трябва да се обърне към началника на оперативния отдел, г-жа G. Той обясни, че ако този отдел се съгласи писмено да разглежда преизпълнението като допустими разходи, финансовият отдел може да има основания да преразгледа позицията си.

13. В това електронно писмо от 7 юни 2007 г. г-н B. също обяснява подхода, следван от Комисията по този въпрос. Първоначално тя тълкува писмото на жалбоподателя, с което се иска изменение на бюджета, като информацията, необходима за преразпределяне на

суми, които не надвишават 10 % за всеки бюджетен ред между различните бюджетни редове съгласно член I.3.4 от специалните условия. Поради това тя приема само промени до 10 % по отношение на всеки бюджетен ред, тъй като според нея не е имало официално изменение на бюджета в съответствие с член II.13 от Общите условия. Впоследствие обаче, когато жалбоподателят възрази срещу това тълкуване и насочи вниманието на Комисията към писмото, изпратено от г-н A., беше установено, че г-н A. също е приел промени, които надхвърлят 10 % за всяка бюджетна позиция. Г-н B. отбеляза, че след това Комисията реши да третира това *писмо като „действително изменение на договора* „и счете, че бюджетът, изложен в това писмо, се е превърнал в „ *новия бюджет* “.

14. Г-н B. обаче подчерта, че разходите, които в крайна сметка са декларирани от жалбоподателя, се различават от този „ *нов бюджет* “. Съгласно член I.3.4 от Специалните условия разликите в размер до 10 % за всяка бюджетна позиция са допустими само ако Комисията е била предварително уведомена. Като се има предвид обаче, че Комисията не е разполагала с доказателства, че жалбоподателят го е информирал предварително, тя е можела да приема разходи само до сумите, предвидени в новия бюджет. Освен това длъжностното лице обясни, че не е достатъчно бенефициерът просто да посочи, че може да се наложи да прави трансфери между бюджетните редове. Вместо това трябваше да бъдат предоставени ясни данни за съответните трансфери и бюджетни редове.

15. На 20 юни 2007 г. г-жа G., с която се е свързала жалбоподателят, посочва във вътрешно електронно писмо, изпратено до г-н B. и други, че няма време да разгледа този въпрос, и поради това иска становище от финансовия отдел. Г-жа G. заяви, че ако г-н B. счита, че това е „ *доста класически случай* „и че искането за допълнително плащане може да бъде удовлетворено „ *без да има голям риск* “, то те следва да изчакат връщането на г-жа E., която е била на почивка по това време, преди да вземат решение. Ако, от друга страна, г-н B. препоръча да не се извършва това плащане, жалбоподателят следва да бъде информиран своевременно и досието следва да бъде приключено. Електронното писмо на г-жа G. от 20 юни 2007 г. също е изпратено на жалбоподателя, вероятно по погрешка.

16. На 10 септември 2007 г. друг служител, г-н H., обясни на жалбоподателя, че Комисията не може да плати повече от предвиденото в (новия) бюджет. Според първоначалния финансов план бюджетен ред A6 възлиза на 163 470 EUR. Според новия бюджет той възлиза на 171 906,40 EUR. В окончателното искане на жалбоподателя за плащане обаче тази позиция възлиза на 180 254,04 EUR [4] , което е повече от договореното.

17. Според г-н H. жалбоподателят е приложил правилото за 10 % по член I.3.4 към момента, в който е поискал изменение на бюджета. Комисията е приела тези промени и е извършила съответното плащане. Комисията обаче не можа да приеме никакви допълнителни твърдения, тъй като това би означавало да се направи промяна със задна дата, която не беше възможна. Г-н H. подчерта, че жалбоподателят не може да се

позовава два пъти на член I.3.4. Що се отнася до въпроса за лихвите за забава на плащане, г-н H. заяви, че това ще бъде платено само по отношение на действително платените суми, и напомни на жалбоподателя, че разполага с два месеца, за да подаде искане във връзка с това. Той прикани жалбоподателя да се обърне към своя началник на отдел (г-н D.), ако не е удовлетворен от този отговор.

18. На 17 септември 2007 г. жалбоподателят заяви, че не е разбрал защо Комисията не е направила разграничение между формалното изменение на бюджета и позоваването на член I.3.4, а вместо това счита, че той, т.е. жалбоподателят, се е позовал на последната разпоредба два пъти. В електронно писмо от 1 октомври 2007 г., изпратено от г-н D., Комисията посочва, че позицията ѝ, изразена в предишна кореспонденция, остава непроменена.

Предмет на разследването

19. В този контекст жалбоподателят се обърна към Омбудсмана и отправи следните твърдения:

1) В противовес на споразумението Комисията намали окончателното плащане по проекта с 6 396,19 EUR. По-специално тя не е мотивирала решението си да не приеме позоваването на жалбоподателя на член I.3.4 от Специалните условия, което преди това е приемало писмено.

2) Комисията не е успяла да кореспондира правилно с жалбоподателя, като многократно е посочила различни лица за контакт, които са ѝ предоставили противоречива информация.

20. Жалбоподателят заяви, че Комисията следва да му изплати неизплатената сума в размер на 6 396,19 EUR, заедно с лихвите.

Запитването

21. Жалбата е подадена на 19 декември 2008 г. На 22 декември 2008 г. омбудсманът започна проверка и поиска от Комисията становище по нея.

22. Комисията изпрати становището си на 4 май 2009 г. На 12 май 2009 г. становището на Комисията беше препратено на жалбоподателя за становище. Не бяха получени коментари от жалбоподателя.

23. На 12 март 2010 г. омбудсманът направи предложение за приятелско решение. Комисията отговори на това предложение на 23 юли 2010 г. Отговорът на Комисията беше препратен на жалбоподателя за становище, което тя представи на 5 август 2010 г.

Анализ и заключения на Омбудсмана

А. Предполагаемо неправомерно намаляване на окончателното плащане, твърдяна липса на мотиви и свързано с това искане

Аргументи, представени на омбудсмана

24. Жалбоподателят заяви, че когато е разбрал, че за някои елементи на проекта ще са необходими повече средства от първоначално предвиденото, той е представил мотивирано заявление за изменение на споразумението до компетентния служител на Комисията. Тя направи това в съответните срокове и Комисията прие тези промени в писмен вид преди края на проекта. Жалбоподателят твърди, че това приемане е довело до влизането в сила на нов бюджет.

25. Към момента на подаване на окончателното искане за плащане са направени допълнителни промени в новия бюджет. Според нея тези промени остават под прага от 10 %, разрешен съгласно член I.3.4 от Специалните условия. Жалбоподателят подчерта, че е обявил тези промени и желанието си да се позове на член I.3.4 от Специалните условия на 26 септември 2005 г., т.е. своевременно за целите на посочената разпоредба.

26. Жалбоподателят обърна внимание на факта, че Комисията първоначално е заявила, че е приложила член I.3.4 от Специалните условия при оценката на искането на жалбоподателя за плащане. Когато обаче Комисията най-накрая прие, че през 2005 г. е бил договорен нов бюджет, тя се разграничи от този анализ и вместо това стигна до заключението, че жалбоподателят не може да се позове на член I.3.4 от Специалните условия. Позовавайки се на писмото на Комисията от 10 септември 2007 г., жалбоподателят заяви, че не разбира защо Комисията е избрала да не раздели двете направени промени в бюджета, а вместо това тълкува двете промени като основани на член I.3.4 от Специалните условия.

27. В становището си Комисията твърди, че в електронното си писмо от 26 септември 2005 г. жалбоподателят само го е уведомил за намерението си да преразпредели определени суми между подпозициите, без да променя общия размер на планираните разходи. Това намерение по принцип беше прието от Комисията в писмото ѝ от 24 октомври 2005 г. Това предложение за промяна обаче никога не е било последвано от официално искане за изменение. Поради това Комисията никога не е изменяла официално споразумението.

28. По този начин при разглеждането на искането за окончателно плащане, подадено от жалбоподателя на 10 юли 2006 г., първоначалният бюджет е послужил като основа за неговите изчисления. Комисията обаче твърди, че е приела трансфери между различни

бюджетни редове в размер до 10 % на функция, без да настоява за изискването за предварително уведомяване за такива трансфери, както е предвидено в член I.3.4 от Специалните условия.

29. Комисията добави, че когато жалбоподателят е обърнал внимание на „новия бюджет„, тя „е *решила ex gratia да приложи предложения нов бюджет* “ и по този начин отново е анализирала ситуацията. В хода на този нов анализ обаче тя приложи и правилото, посочено в член I.3.4 от Специалните условия, а именно, че жалбоподателят трябва да информира Комисията предварително за всички трансфери между бюджетните редове, извършени в съответствие с тази разпоредба. Комисията заяви, че между 24 октомври 2005 г. и 10 юли 2006 г. (когато жалбоподателят е изпратил искането за окончателно плащане) жалбоподателят не я е информирал за такива прехвърляния. Поради това жалбоподателят не е имал право да се позовава на член I.3.4 от Специалните условия, за да обоснове тези промени. Поради това Комисията приложи цифрите, посочени в „новия“ бюджет, без да позволи по-нататъшно изменение, и съответно плати на жалбоподателя още 4 495,26 EUR.

30. Комисията заяви, че е третирала писмото от 24 октомври 2005 г. като изменение на споразумението и по този начин е „ *упражнела толкова гъвкавост, колкото е правно приемлива* “. Според него „ *няма повече свобода за маневриране* “.

31. Във връзка с искането на жалбоподателя за лихви за забава Комисията първоначално призна твърдението на жалбоподателя, макар и само по отношение на сумата, която счита за дължима на жалбоподателя, т.е. 52 035,24 EUR. След това обаче се оказа, че жалбоподателят е закрил банковата сметка, посочена в споразумението, но не е уведомил Комисията за този факт до 14 септември 2006 г. [5] . Поради това плащането беше спряно. По този начин се оказа, че жалбоподателят няма право да получи лихва за забава на плащане.

32. Комисията обаче добави, че е преразгледала този въпрос при изготвянето на становището си по настоящата жалба и стигна до заключението, че жалбоподателят има право на лихви за забава на плащане. Тя е получила искането за окончателно плащане на 14 юли 2006 г. и е извършила окончателното плащане на жалбоподателя на 15 декември 2006 г., което е отнело общо 154 дни. Максималните срокове за преглед и плащане са били 45 дни за всяка категория, а плащането е спряно за 40 дни поради промяната в номера на сметката на жалбоподателя. Съответно лихвата за забава е била дължима в продължение на 24 дни. Комисията посочва, че е извършила съответно плащане.

Предварителна оценка на Омбудсмана, водеща до приятелско предложение за решение

Встъпителни бележки

33. Настоящото дело се отнася до спор относно задължения за плащане, произтичащи от договор.

34. Омбудсманът счита, че обхватът на прегледа, който може да извърши в случаи, свързани с тълкуването на договорните задължения, поети от дадена институция, е непременно ограничен. По-специално омбудсманът е на мнение, че не следва да се опитва да установи дали е налице нарушение на договора от някоя от страните. Този въпрос би могъл да бъде разгледан ефективно само от компетентен съд, който би имал възможност да изслуша доводите на страните относно релевантното национално право и да прецени противоречиви доказателства по всички спорни фактически въпроси.

35. Поради това Омбудсманът счита, че в случаите, свързани с договорни спорове, е оправдано неговите проверки да се ограничат до проверка дали институцията му е предоставила съгласувано и разумно описание на правното основание за действията си и защо счита, че становището му за договорното положение е обосновано. Ако случаят е такъв, омбудсманът ще заключи, че неговата проверка не е разкрила случай на лошо администриране. Това заключение няма да засегне правото на страните техните договорни спорове да бъдат разглеждани и разрешавани по авторитетен начин от компетентен съд.

По отношение на окончателното плащане, дължимо съгласно споразумението

36. В становището си Комисията посочва, че първоначално е възстановила разходите на жалбоподателя въз основа на първоначалния бюджет (тъй като не е разполагал с документация за изменение на споразумението), но е позволила преразпределение между бюджетните редове в размер до 10 %. При по-внимателно разглеждане обаче се оказа, че това описание не е напълно правилно. Това може да се види от таблица 1 по-долу, в която е посочено: I) сумите, посочени в споразумението („стария бюджет“); II) преразгледаните цифри, приети от г-н A. в писмото му от 24 октомври 2005 г. (наричан по-нататък „новият бюджет“); III) разходите, декларирани от жалбоподателя на 10 юли 2006 г. („действителните разходи“); и iv) цифрите, на които Комисията основава изчисленията си на сумите, дължими в писмото ѝ от 12 декември 2006 г. (наричано по-нататък „първото изчисление“).

Таблица 1: Първото изчисление [6]

Бюджетен ред

Стар бюджет

Нов бюджет

Действителни разходи

Изчисляване на **1** -ви **етап**

A1

74 137.70

72 316.92

65 948.46

65 948.46

A2

11 316.00

19 062.00

18 314.36

12 447.60

A3

23 210.00

8 850.00

8 105.83

8 105.83

A4

0.00

0.00

0.00

0.00

A5

10

0.00

0.00

0.00

0.00

A6

163 470.00

171 906.41

182 654.04

171 906.41

междинен сбор

272 133.70

272 135.33

275 022.69

258 408.30

A7

1 9 049.36

19 049.47

19 083.59

18 088.58

междинен сбор

291 183.06

291 184.80

294 106.28

276 496.88

71,61 %

208 516.19

208 517.44

210 609.51

197 999.42

предварително финансиране

145 964.18

145 964.18

145 64.18

145 964.18

Общо

62 552.01

62 553.26

64 645.33

52 035.24

37. Горепосочените цифри показват, че Комисията е приела действителните разходи, заявени от жалбоподателя по отношение на бюджетни редове A1 и A3, които не надвишават съответните суми, посочени нито в стария, нито в новия бюджет. Жалбоподателят не е поискал разходи във връзка с бюджетни редове A4 и A5. Поради това тези бюджетни редове не е необходимо да бъдат разглеждани в разследването. Бюджетен ред A7 представлява т.нар. „непреки разходи“. Съгласно член I.3.2 от общите условия приносът на Комисията е бил ограничен до 7 % от общите допустими разходи по бюджетни редове A1—A6. Фактът, че Комисията не е приела пълния размер на разходите, поискани от жалбоподателя за тези бюджетни редове, обяснява защо сумата, изчислена по бюджетен ред A7, се различава от предложената от жалбоподателя. Като се има предвид обаче, че разходите, които жалбоподателят е могъл да поиска от

Комисията по този бюджетен ред, са били пряк резултат от разходите, които са били приети по бюджетни редове А1—А6, въпросът за бюджетен ред А7 първоначално може да бъде заличен.

38. По отношение на бюджетен ред А2 Комисията действително е приела разходи, възлизащи на 10 % повече от предвиденото в стария бюджет. Тя обаче не използва същия подход по отношение на бюджетен ред А6. Ако Комисията беше изчислила сумата за този бюджетен ред по същия начин, както за бюджетен ред А2, тя би трябвало да приеме разходи в размер на 179 817,00 EUR. Вместо това сумата, която Комисията действително прие по този бюджетен ред (171 906,41 EUR), съответстваше на съответната сума, посочена в новия бюджет.

39. Въз основа на изчислението, изложено в писмото ѝ от 12 декември 2006 г., Комисията прие като допустими разходи общо 276 496,88 EUR. Тъй като вноската му за тези разходи е определена в споразумението на 71,61 %, тя счита, че жалбоподателят има право да получи общо 197 999,42 EUR. Като извади вече изплатените под формата на предварително финансиране 145 964,18 EUR, Комисията изчислява, че все още дължимата сума възлиза на 52 035,24 EUR.

40. Омбудсманът отбеляза, че вследствие на възраженията на жалбоподателя Комисията е решила да преразгледа подхода си. Така на 29 март 2007 г. тя реши, „ *ex gratia* “, да приеме новия бюджет, договорен между жалбоподателя и г-н А. Таблица 2 показва резултата от това изчисление. За удобство то включва и данните, които вече са посочени в таблица 1.

Таблица 2: Второто изчисление [7]

Бюджетен ред

Стар бюджет

Нов бюджет

Действителни разходи

Изчисляване на **1** -ви **етап**

2 -ро **изчисление**

А1

74 137.70

72 316.92

65 948.46

65 948.46

65 948.46

A2

11 316.00

19 062.00

18 314.36

12 447.60

18 314.36

A3

23 210.00

8 850.00

8 105.83

8 105.83

8 105.83

A4

0.00

0.00

0.00

0.00

0.00

A5

0.00

0.00

0.00

0.00

0.00

A6

163 470.00

171 906.41

182 654.04

171 906.41

171 906.41

междинен сбор

272 133.70

272 135.33

275 022.69

258 408.30

264 275.06

A7

19 049.36

19 049.47

19 083.59

18 088.58

18 499.25

междинен сбор

291 183.06

291 184.80

294 106.28

276 496.88

282 774.31

71,61 %

208 516.19

208 517.44

210 609.51

197 999.42

202 494.68

предварително финансиране

145 964.18

145 964.18

145 964.18

145 964.18

145 964.18

Общо

62 552.01

62 553.26

64 645.33

52 035.24

56 530.50

Вече платено

52 035.24

Ляво за плащане

4 495.26

41. Както беше посочено по-горе, омбудсманът е трябвало да провери дали Комисията му е предоставила разумно и последователно описание на правното основание за неговите действия и защо счита, че становището ѝ за договорното положение е обосновано.

42. Поради изложените по-долу причини омбудсманът счита, че в настоящия случай Комисията не е спазила този стандарт.

43. Както вече беше споменато, Комисията заяви, че когато г-н А. е приел данните, представени от жалбоподателя на 25 август и 26 септември 2005 г., направените промени са се основавали на член I.3.4 от Специалните условия. Това обаче би означавало, че съответните промени не надвишават 10 % за всяка бюджетна функция. Като има предвид, че това условие е изпълнено за бюджетни редове A1 и A6, това очевидно не е така за бюджетни редове A2 (които са се увеличили от 11 316,00 EUR на 19 062,00 EUR) и A3 (които са намалели от 23 210,00 EUR на 8 850,00 EUR). Следователно тези промени можеха да се основават единствено на член II.13 от Общите условия. Необходимо е също така да се отбележи, че новият бюджет е довел до увеличаване на максималния общ размер на допустимите разходи, предвиден в споразумението (от 291 183,06 EUR на 291 184,80 EUR). Въпреки че това увеличение е много малко, изглежда ясно, че то може да се основава само на член II.13 от Общите условия.

44. От това следва, че промените, довели до новия бюджет, не се основават само на член I.3.4 от Специалните условия, а както на член I.3.4, така и на член II.13. Жалбоподателят се позова на тези две разпоредби в електронните си писма от 25 август и 26 септември 2005 г.

45. Омбудсманът отбеляза, че настоящият случай не му налага да проверява дали по този повод са спазени формалните изисквания, предвидени в член II.13 от Общите условия. Изглежда вярно, че при приемането на новия бюджет не е било изготвено официално изменение. Омбудсманът обаче отбеляза, че служителят на Комисията, който се занимава с въпроса по това време, не вижда никакви проблеми при приемането на новия бюджет.

46. При първото изчисляване на окончателната сума, дължима на жалбоподателя,

Комисията все пак не взе предвид цифрите, посочени в новия бюджет, с изключение на сумата, предвидена за бюджетен ред А6. Фактът, че тази цифра се е появила в изчислението на Комисията, показва, че цифрите, посочени в новия бюджет, трябва да са били известни на Комисията по това време. Поради това омбудсманът счита за очевидно, че подходът, възприет от Комисията по време на първото изчисление, не съответства на възприетия от нея при приемането на новия бюджет. Освен това на този етап от процедурата жалбоподателят е бил изправен пред противоречиви становища относно правното основание на новия бюджет, представен от различните длъжностни лица на Комисията, с които се е свързал.

47. Омбудсманът отбеляза, че при изчисляването на окончателната сума, дължима на жалбоподателя за втори път, Комисията се е опитала да поправи грешката или грешките, които е допуснала преди това. По този повод Комисията действително е приела като релевантна всички суми, които вече е приела при приемането на новия бюджет.

48. При второто изчисление обаче Комисията счита, че член I.3.4 от Специалните условия може да се прилага само ако жалбоподателят предварително е уведомил Комисията за евентуални трансфери между бюджетните редове, извършени в съответствие с тази разпоредба. Комисията заяви, че това не е така и че поради това посочената разпоредба не може да бъде приложена.

49. Омбудсманът счита, че настояването на Комисията за формалното изискване за предварително уведомяване, посочено в член I.3.4 от Специалните условия, не може да бъде критикувано като такова. В становището си обаче Комисията също така заяви, че когато е изчислила за първи път окончателната сума, дължима на жалбоподателя, е приела трансфери между различни бюджетни редове в размер до 10 % за функция, без да настоява за изискването за предварително уведомяване за такива трансфери, предвидено в член I.3.4 от Специалните условия. Омбудсманът не е разбрал по какъв начин изискването, което Комисията, както потвърждава становището си, е било в състояние да не вземе предвид при първото изчисляване на съответната сума, може внезапно да придобие решаващо значение при изчисляването на тази сума за втори път. Както беше посочено по-горе, ако Комисията беше приложила подхода, който твърди, че е възприел за първото изчисление, към всички бюджетни редове, тя щеше да приеме разходи за бюджетен ред А6 в размер до 179 817,00 EUR (вместо 171 906,41 EUR, които тя прие).

50. От съображения за изчерпателност омбудсманът счете за полезно да разгледа допълнителен аргумент, който беше споменат от едно от длъжностните лица, с които жалбоподателят се свърза. Въпреки че този аргумент не беше използван от Комисията в нейното становище, омбудсманът счете, че объркването, причинено от начина на работа на Комисията, ще бъде облекчено, ако се внесе повече яснота по този въпрос. Той припомни, че в електронното си писмо от 10 септември 2007 г. г-н Н. подчерта, че жалбоподателят не може да се позовава два пъти на член I.3.4. Посочената разпоредба не разглежда изрично този въпрос. Ако обаче в член I.3.4 се разрешава преразпределение в размер до 10 % за всяка бюджетна функция, изглежда логично да се

приеме, че броят на преразпределените средства е без значение, при условие че общата сума, която е преразпределена, не надвишава 10 % от първоначално определената сума по бюджетни редове.

51. С оглед на гореизложеното омбудсманът не можа да не заключи, че Комисията не е предоставила последователен и разумен отчет за начина, по който е разгледала искането за плащане на жалбоподателя.

52. Омбудсманът изрази съжаление, че горепосоченото заключение е подкрепено от начина, по който Комисията е разгледала искането на жалбоподателя за лихви. Въпреки че крайният резултат, постигнат от Комисията в това отношение, изглежда в по-голямата си част (макар и не изцяло) разумен (вж. точка 57 сл. по-долу), фактът, че Комисията е променила два пъти становището си относно дължимостта на такъв интерес, означава, че нейният подход едва ли може да се нарече последователен.

53. С оглед на гореизложеното Омбудсманът направи предварителна констатация, че начинът, по който Комисията изчислява плащането, дължимо на жалбоподателя в настоящия случай, може да представлява лошо администриране. Поради това, в съответствие с член 3, параграф 5 от Статута на Европейския омбудсман, той направи предложение за приятелско решение, като го прикани да преразгледа искането на жалбоподателя за плащане.

54. Омбудсманът счете за полезно да добави, че това предложение е съсредоточено върху твърдението на жалбоподателя по отношение на бюджетен ред А6. Както беше посочено по-горе (вж. точка 38), Омбудсманът счете, че ако Комисията беше приела промени в размер до 10 % за всяка бюджетна функция във връзка с функция А6 по същия начин, както по отношение на другите бюджетни редове, тя би могла да приеме разходи за тази бюджетна функция в размер до 179 817,00 EUR (вместо 171 906,41 EUR, които е приела). Всяка промяна, направена по отношение на този бюджетен ред, очевидно би имала слабо отражение и върху бюджетен ред А7.

55. Трябваше да се подчертае, че преразпределенията по член I.3.4 от Специалните условия не могат да доведат до увеличаване на максималния общ размер на разходите, които Комисията е приела за допустими в новия бюджет. Омбудсманът отбеляза, че размерът на разходите, декларирани от жалбоподателя, изглежда леко надвишава този праг и че Комисията очевидно ще има право да не вземе предвид такива допълнителни разходи.

56. Омбудсманът е събрал от предоставената му информация, че жалбоподателят е изпълнил успешно проекта. Всъщност неочакваният успех на изложбата, която е част от проекта, изглежда е основната причина за преразпределението на жалбоподателя между бюджетните редове. Омбудсманът счита, че успехът на проекта би могъл да бъде взет предвид от Комисията при вземането на решение как да се разгледа предложението му за приятелско решение.

По отношение на лихвите за забава на плащане

57. Омбудсманът отбеляза, че 154 дни са изтекли между 14 юли 2006 г., когато Комисията е получила искането за плащане на жалбоподателя, и 15 декември 2006 г., когато Комисията е извършила плащане в размер на 52 035,24 EUR. Комисията посочва, че разполага с 45 дни, за да разгледа искането за плащане, и 45 дни, за да извърши плащането. Следователно тези 90 дни следва да бъдат пренебрегнати. Това изглежда е в съответствие с разпоредбите на споразумението.

58. Освен това Комисията заяви, че забавяне от 40 дни се дължи на факта, че жалбоподателят е променил номерата на сметките. Поради това той подчерта, че този период също следва да бъде пренебрегнат. В резултат на това е налице действително забавяне от 24 дни, за което е дължима лихва и която е платила надлежно.

59. От документите, представени на омбудсмана, става ясно, че жалбоподателят действително е сменил банковите си сметки, без да уведоми Комисията. Комисията не може да бъде обвинявана за забавяне на плащането, дължащо се на проблеми, причинени от жалбоподателя. Няма ясни доказателства, че закъснението, причинено от жалбоподателя, всъщност е възлизало на 40 дни. Жалбоподателят обаче не е оспорил обясненията на Комисията относно този аспект на случая. Поради това омбудсманът счете, че неговата проверка следва да се основава на неоспоримата информация, предоставена от Комисията. Въз основа на тази информация закъснението, за което е дължима лихва, действително възлиза на 24 дни.

60. Поради това Омбудсманът стигна до заключението, че не е налице лошо администриране във връзка с изчисляването от страна на Комисията на лихви за забава в размер на 52 035,24 EUR.

61. Положението обаче е различно по отношение на допълнителното плащане в размер на 4 495,26 EUR, извършено на 29 март 2007 г. Както беше показано по-горе, Комисията е извършила това плащане с цел коригиране на грешката или грешките, които е направила при първото изчисляване на дължимата на жалбоподателя сума. Поради това омбудсманът не споделя становището на Комисията, че допълнителното плащане представлява плащане *ex gratia* . Ако Комисията, както е трябвало да направи, е спазила новия бюджет при първото изчисляване на дължимата на жалбоподателя сума, жалбоподателят е трябвало да получи допълнителното плащане едновременно с плащането в размер на 52 035,24 EUR. Следователно лихвите за забава биха били дължими и по отношение на допълнителното плащане в размер на 4 495,26 EUR. Що се отнася до това допълнително плащане, между 15 декември 2006 г. и 29 март 2007 г. ще са начислени допълнителни лихви.

62. Омбудсманът обаче отбеляза, че полученият размер на лихвите ще бъде относително малък. Той счита, че този аспект на делото вече няма да е необходимо да се разглежда, ако Комисията приеме предложението му за приятелско решение.

Аргументите, представени на омбудсмана след неговото приятелско предложение за решение

63. В отговора си на предложението за приятелско решение Комисията информира Омбудсмана, че приема предложението му. Поради това тя реши да приеме разходите, заявени от жалбоподателя в неговия окончателен доклад, представен на 14 юли 2006 г., до максималната сума, предвидена в споразумението за отпускане на безвъзмездни средства, а именно сума в размер на 6 025,59 EUR. Освен това Комисията прие, че второто плащане (извършено на 29 март 2007 г.), както и третото (което тя направи в отговор на предложението на омбудсмана за приятелско решение) са дължими едновременно с първото плащане и следователно са дължими лихви за забава, както е поискано от жалбоподателя.

64. Жалбоподателят информира Омбудсмана, че е получил две плащания съответно в размер на 6 025,59 EUR и 1 568,47 EUR, и благодари на омбудсмана за съдействието му по този въпрос.

Оценка на Омбудсмана след неговото приятелско предложение за решение

65. В светлината на становищата на страните омбудсманът стига до заключението, че е постигнато приятелско решение. Омбудсманът приветства готовността на Комисията да извърши задълбочен преглед на въпроса и приемането от нейна страна на предложението му за приятелско решение.

Твърдение за липса на съответствие с жалбоподателя по подходящ и последователен начин

Аргументи, представени на омбудсмана

66. Жалбоподателят твърди, че през петте месеца, които е съобщил на Комисията с оглед на разрешаването на несъгласието относно окончателната сума, която трябва да бъде платена, е бил насочен към седем различни лица за контакт в различни звена. Някои от засегнатите длъжностни лица не са запознати с въпроса, а други дават информация или съвети, които противоречат на направените по-рано изявления.

67. В становището си Комисията припомни, че службата, която отговаря за разглеждането на въпроси, свързани със споразумението, е ГД „Разширяване“. Комисията заяви, че предоставената на жалбоподателя информация отразява позицията на Комисията към съответния момент и няма нищо общо с предоставянето на тази

информация от отделното длъжностно лице.

Оценка на Омбудсмана

68. Омбудсманът счита, че е очевидно, че администрацията следва да предоставя на гражданите ясни и последователни съвети.

69. В настоящия случай очевидно случаят не е такъв. Като се има предвид, че липсата на съгласуваност в позицията на Комисията беше обсъдена по-горе, не е необходимо да се навлиза в допълнителни подробности във връзка с този въпрос.

70. Омбудсманът обаче счита, че този аспект на случая е от второстепенно значение за жалбоподателя. Като се има предвид, че Комисията прие предложението му за приятелско решение, той счита, че този аспект на случая вече не е необходимо да се преследва.

В. Заключения

Въз основа на своята проверка по тази жалба омбудсманът я приключва със следното заключение:

В този случай е постигнато приятелско решение.

Жалбоподателят и Комисията ще бъдат информирани за това решение.

П. Никифорос Диамандурос

Съставено в Страсбург на 22 ноември 2010 година.

[1] Съгласно член I.3.2 от Специалните условия, приложени към споразумението. Всъщност 71,61 % от 291,183.06 е 208,516.19.

[2] На оригиналния немски език: „Da es in der gegenwärtigen Ausstellungstournee zu akuten Änderungen von Ausgaben kommen muss, werden wir mit den GEÄNDERTEN Kostenstellen im Rahmen des Artikels I.3.4 das Projekt erfolgreich abschließen können.“

[3] Комисията вече е извършила някои плащания за предварително финансиране на проекта преди неговото приключване.

[4] Тази цифра се основава на изчисления, направени от г-н Н., който изглежда е допуснал печатна грешка. Исканата от жалбоподателя сума всъщност възлиза на 182

654,04 EUR.

[5] Становището на Комисията погрешно се позовава на това писмо като изпратено на 14 септември 2007 г.

[6] Суми в евро.

[7] Суми в евро.